

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/86/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816010202
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7816010202.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Zuzany Homzovej, v trestnej veci obžalovaného H. J., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, ods.2 písm. b) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. decembra 2018 v Košiciach, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 11.7.2018, sp. zn. 1T/71/2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil obžalovaného H. J. spod obžaloby pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 30.09.2015 v čase okolo 18.00 hod. na ulici F. Č.. XXX v U. X., v záhrade za rodinným domom, ktorá susedí s ulicou X. F., po predchádzajúcom rozhovore s tam prítomným maloletým J. U., nar. XX.XX.XXXX, vošiel do rodinného domu, kde býva a cez otvorené okno na hornom poschodí tohto domu vystrelil z plynovej zbrane kalibru 5,5 mm - vzduchovky, smerom do vyššie uvedenej záhrady, pričom strela zasiahla v záhrade sediaceho maloletého J. U. do ľavého oka, čím mu spôsobil zranenie - traumatický zákal šošovky, krvácanie do sietnice, penetrujúcu ranu očnej gule s cudzím telesom, s dĺžkou liečby minimálne 84 dní, pričom v dôsledku týchto poranení došlo u maloletého k trvalej strate zraku ľavého oka,

pretože nebolo dokázané, že tento skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodených:

1/ mal. J. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. X., F. XXX, zastúpeného matkou A. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom tamtiež, zastúpených splnomocneným zástupcom JUDr. X. A.
2/ R. I. X., T. Q., B. XX/A, XXX XX B., IČO: XX XXX XXX, zastúpenú splnomocnenou zástupkyňou B. Q., s nárokmi na náhradu spôsobenej škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie prokurátor, ktoré aj písomne odôvodnil. Okresnému súdu vytýka, že nesprávnym spôsobom vyhodnotil zabezpečené dôkazy v trestnom konaní. Poukázal na závery znaleckého posudku z odboru balistiky, že nie je možné individualizovať zbraň, ktorou malo byť spôsobené poškodenie zdravia poškodenému, a taktiež nasimulovať vstupné podmienky. Na druhej strane nebolo úplne vylúčené, že strela mohla byť vystrelená z predmetnej zbrane. Je toho názoru, že výpoveď maloletého poškodeného v podstate postačuje na uznanie viny obžalovaného. Na záver navrhol, aby krajský súd „uznal“ obžalovaného vinným podľa obžaloby a uložil mu trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu.

Obžalovaný prostredníctvom obhajcu sa vyjadril k odvolaniu prokurátora tak, že prokurátor účelovo a tendenčne v jeho neprospech v obsahu hodnotí produkované dôkazy a dáva do pozornosti jednoznačný a kategorický záver znalca z odboru balistiky, ktorý vyznieva v jeho prospech. Navrhol zamietnuť odvolanie prokurátora.

Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods.12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Rozsudok okresný súd odôvodnil v zmysle intenciách § 168 ods.1 Tr. por. a v rozsudku stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že okresný súd vo veci rozhodol prvýkrát rozsudkom dňa 17.10.2016, keď uznal obžalovaného za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, ods.2 písm. b) Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako to bolo uvedené v obžalobe a uložil obžalovanému podľa § 157 ods.2 Tr. zák., s použitím § 38 ods.2, § 36 písm. j) Tr. zák., trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, ktorého výkon mu podľa § 49 ods.1 písm. a) Tr. zák. a § 50 ods.1 Tr. zák. podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov a zároveň rozhodol o škode. Na základe odvolania obžalovaného Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 4To/5/2017 zo dňa 29.3.2017 podľa § 321 ods.1 písm. b), c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods.1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Okresný súd vo veci opätovne rozhodol rozsudkom sp. zn. 1T/71/2016 dňa 3.10.2017, kedy opätovne uznal obžalovaného za vinného a uložil mu totožný trest ako v predchádzajúcom rozsudku. Na základe odvolania obžalovaného odvolací súd uznesením sp. zn. 4To/107/2017 zo dňa 21.2.2018 podľa § 321 ods.1 písm. b), c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods.1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Okresný súd doplnil dokazovanie v zmysle zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu a rozsudkom zo dňa 11.7.2018, sp. zn. 1T/71/2016 podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil obžalovaného zo skutku, ktorý bol kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, ods.2 písm. b) Tr. zák., lebo nebolo dokázané, že tento skutok spáchal obžalovaný.

Obžalovaný H. J. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný a skutok nespáchal. Vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní, že prišiel domov okolo 16,00 - 16,30 hod., zložil si veci a neskôr odišiel spolu s priateľkou k nej. Po telefonáte od svojej matky sa vrátil domov, kde boli policajti, pýtali sa ho, že čo sa stalo, k tomu sa však vyjadril nevedel. Na dotaz policajtov, či má doma zbraň, dobrovoľne vydal vzduchovku, bez nábojov, lebo náboje žiadne nemal. Vzduchovku dostal od známeho U., ktorý mu ju dal opraviť. Je toho názoru, že prítomný policajt usmerňoval maloletého poškodeného, aby vypovedal z ktorého okna sa naňho malo strieľať. Prehlásil, že v čase, keď došlo ku skutku nebol doma.

Poškodený maloletý J. U. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že keď jedol hrušku, obžalovaný sa ho spýtal, či v hruške nie je červík. Obžalovaný potom šiel do domu a videl ako sa na poschodí otvorilo okno, v ktorom bol obžalovaný s puškou, ale nebál sa, lebo si myslel, že bude strieľať do stromu. Po výstrele mu tiekla krv z oka a išiel k svojej matke. Tvrdil, že najprv nevedel kto to bol, ale potom si spomenul. Viac k veci nechcel nič povedať.

Svedkyňa A. U. - matka poškodeného na hlavnom pojednávaní vypovedala, že maloletý poškodený šiel do záhrady na hrušky. O chvíľu sa vrátil a bol zakrvavený, pričom jej povedal, že „ujo ma postrelil do oka“. Nepovedal meno. Prv, než prišla záchranka prišli na miesto policajti, ktorí sa tiež pýtali maloletého poškodeného, že čo sa stalo. To, že kedy sa dozvedela, že kto spôsobil poškodenému poranenie uviedla, že to bolo v nemocnici po operácii maloletého. Ona sa maloletého nepýtala na to, že keď jej oznámil, že ujo ho strelil do oka, ktorý ujo ho strelil. Svedok Š. jej povedal, že zvykne strieľať obžalovaný.

Svedok P. U. - starý otec poškodeného na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v kritický čas bol v záhrade a vnuk šiel oproti nemu, plakal a tiekla mu krv. Vtedy mu povedal, že obžalovaný mu strelil do oka. Keď sa to dozvedel, prišiel do záhrady a kričal čo mu to urobili. Otec obžalovaného mu oznámil, že obžalovaný doma nie je. Svedok Š. mu mal oznámiť, že obžalovaný mal konflikt s vnukom na záhrade, a že na maloletého niečo nadával a vykrikoval.

Svedok H. Š. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že výstrel nepočul. S autom mal odchádzať sám obžalovaný. Svedok U. sa ho pýtal, že čo urobil jeho vnukovi, na čo mu povedal, že neurobil nič, lebo bol v kuchyni. Poprel, aby A. U. povedal, že obžalovaný chodí po záhrade a strieľa.

Svedok P. U. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovanému dal predmetnú vzduchovku, aby ju skúsil opraviť, lebo mal pocit, že nemá potrebnú razanciu. Predmetnú zbraň kúpil bez nábojov a náboje doma ani nemal. Ďalej uviedol, že v minulosti pracoval ako policajt a mal vedomosť, že v susedstve sa strieľalo a strieľať mal práve svedok Š.. To, či je držiteľom zbrane, nevedel.

Svedkyňa L. G. zotrvala na výpovedi z prípravného konania a dodala, že prítomná pri skutku nebola. Potvrdila, že v predmetný deň prišla pre obžalovaného na svojom motorovom vozidle okolo 16,15 hod. - 16,30 hod. a za chvíľu odišli k nej. Poštárka jej povedala, že sa čuduje čo robia cigáni, lebo jej povedali, že poškodeného mal postreliť svedok Š..

Svedok H. J. - otec obžalovaného na hlavnom pojednávaní vypovedal, že pri skutku nebol prítomný. V tom čase spal, a keď počul krik pred domom, vyšiel von. Pri bráne bol P. U. a kričal naňho, prečo mu jeho syn - obžalovaný strelil jeho vnukovi do oka. Potvrdil, že so susedmi Š. ani s U. nemali v minulosti žiadne konflikty. Nevedel, že jeho syn má doma vzduchovku.

Svedkyňa P. J. - matka obžalovaného na hlavnom pojednávaní vypovedala, že U. v uvedený deň robili pred bránou cirkus, preto nešla ani vonku, lebo sa ich bála. Na ozrejmienie situácie uviedla, že svedok Š. celé leto obháňal deti U., lebo mu behali po záhrade a pivnici. Pri rekonštrukcii videla cez okno, ako vyšetrovateľ ukázal maloletému poškodenému kde si má sadnúť.

Svedok F. O.Ú.A. bol vyslaný ako člen hliadky do U. X.. Na hlavnom pojednávaní vypovedal, že maloletý poškodený, keď tam došiel a zisťoval situáciu nepovedal, kto mu poranil oko. Rodičia poškodeného mu ukázali dom, v ktorom býva ten, kto to mohol urobiť. Matka poškodeného tvrdila, že bolo strieľané z toho domu, kde býva obžalovaný. Maloletý poškodený nehovoril, že by videl v blízkosti niekoho v kritickom čase, hovoril len to, že predtým sa rozprával s obžalovaným. Zotrval na obsahu úradného záznamu zo dňa 30.9.2015 z dôvodu, že vtedy mal čerstvé informácie, preto ich zapísal tak, ako ich počul.

Znalkyňa PhDr. V. K., PhD. vypracovala znalecký posudok z odboru psychológie, odvetvie Klinická psychológia detí a dospelých. Na hlavnom pojednávaní zotrvala na záveroch znaleckého posudku a vypovedala, že maloletý poškodený J. U. je schopný na základe jeho kognitívnych operácií a intelektu správne vnímať prežité udalosti a je schopný si vybaviť a interpretovať prežité udalosti. Je nepravdepodobné, aby si poškodený dej udalosti vymyslel. Osobnosť maloletého poškodeného je bez tendencie javiť sa v lepšom svetle, bez tendencií k fabulovaniu a zavádzaniu. Nevylúčila, aby maloletý poškodený mohol obmeniť dej, ktorý nastal, avšak je to nepravdepodobné.

Znalec z odboru Kriminalistiky Ing. P. T. vypracoval vo veci 3 znalecké posudky, na záveroch ktorých na hlavnom pojednávaní zotrval a uviedol, že mu bola predložená zbraň a to dlhá strelná plynová zbraň, jednovýstrelová zlamovacia vzduchovka španielskej výroby, zn. U., model Q. XXX, kalibru 5,5 mm. Mechanizmus pušky bol kompletný vo vyhovujúcom technickom stave. Výterom drážkovaného vývrtu hlavne zbrane boli zistené otery olova, čo znamená, že v minulosti bolo zo zbrane strieľané. Dobu poslednej streľby technicky nie je možné stanoviť. Bola mu predložená vystrelená olovená strela, nezistenej značky, kalibru 5,5 mm, typ Diabolo o hmotnosti 1,03 g. Na povrchu strely sa nachádzal biologický materiál a nenachádzali sa stopy po zbrani, po priechode drážkovaným vývrtom hlavne. Predložená strela nie je upotrebitelná na individuálnu identifikáciu zbrane, z ktorej bola vystrelená. Mohla byť vystrelená aj z predloženej vzduchovky. Pri prieniku strely cez mihalnicu a oko poškodeného došlo k oteru povrchu olovenej strely, k oteru drážok strely, ktoré boli v kontakte s hlavňou. Strela nebola deformovaná po náraze na pevné prekážky. Poškodený bol zasiahnutý priamym zásahom, hlavovou časťou strely, t.j. strelou, ktorá bola stabilizovaná okolo svojej pozdĺžnej osi. K stanovišti poškodeného

v čase streľby sa vyjadril iba v rámci pravdepodobnosti, že bolo v záhrade oproti rodinnému domu č. XXX v polohe v sede, tvárou oproti strelcovi. Spresniť stanovište poškodeného a stanovište strelca, iba na základe zaistených balistických stôp nie je možné.

Znalec ďalej pri skúšobnej streľbe vypovedal, že jeho pracovisko nedisponuje olovenými strelami L. o hmotnosti 1,03 g. Z uvedeného dôvodu boli vykonané merania rýchlosti striel na požadovanú vzdialenosť streľivom typu L., zn. U. o hmotnosti 0,99 g. Rýchlosť strely nameraná vo vzdialenosti 21,6 m od ústia hlavne bola 99,01 m/s, čomu zodpovedá dopadová kinetická energia strely 4,85 J.

Znalec v poslednom znaleckom posudku uviedol, že olovená strela vytvorila rovný strelný kanál a svojou hlavovou časťou narazila do zadných čuchových dutín, kde uviazla. Aby strela narazila na prekážku svojou hlavovou časťou a vytvorila rovný strelný kanál, musí byť stabilizovaná okolo svojej osi, čo je zapríčinené tým, že strela sa pri výstrele zareže do vývrtu hlavne a roztočí. Rotácia stabilizuje letiacu strelu. V prípade, ak by strela nebola stabilizovaná okolo svojej pozdĺžnej osi, nenarazila by na prekážku svojou hlavovou časťou a nevytvorila by rovný strelný kanál. Pri pokuse nepoužili identické streľivo, ktorým bolo spôsobené poranenie poškodenému, ale streľivo, ktoré najviac zodpovedá tvarom a hmotnosti predchádzajúcej strely. Pri výstreloch zostali na strelách stopy po hlavni, avšak neboli vždy rovnaké, čo znalec odôvodnil tým, že sa stalo i napriek tomu, že boli použité strely z jednej sady. Poukázal na to, že na vykonanie pokusu by bolo potrebné použitie streľiva, ktoré je identické so zaistenou strelou, a takisto by bolo potrebné použitie dopadovej plochy, ktorá je identická, avšak tieto vstupné podmienky nie je možné nasimulovať.

Znalec dospel k jednoznačnému záveru, že nie je možné jednoznačne potvrdiť, že vystrelená strela vybratá z tela poškodeného maloletého J. U., bola vystrelená zo zbrane zn. U.T., model Q. XXX, kal. 5,5 mm, ktorú predložil obžalovaný. Znalec potvrdil iba totožnosť kalibru predloženej pušky. Ešte zotrval na tom, že ak vystrelená strela z predloženej vzduchovky nenarazí do prekážky, zostanú po olovenej strele stopy po priechode drážkovým vývrtom hlavne.

Znalec MUDr. L. O., CSc. vypracoval znalecký posudok na záveroch ktorých zotrval a na hlavnom pojednávaní vypovedal, že poranenie oka, ktoré utrpel maloletý je poranením ťažkým. Poranenie bolo spôsobené jedným mechanizmom strednej až väčšej intenzity. S istotou je možné uviesť, že všetky poranenia v oblasti ľavého oka boli spôsobené vystreleným kovovým projektilom naraz a zodpovedá tomu, čo uviedol poškodený. Doba práceneschopnosti a liečenia by mala zodpovedať minimálne do 23.12.2015 t.j. 84 dní, maximálne do 17.2.2015, t.j. 140 dní. Úraz zanechá trvalé následky. Na dotaz, či vzhľadom na priebeh strelného kanála môže byť tvrdenie poškodeného pravdivé znalec uviedol, že je možné zasiahnúť oko poškodeného ak sa pozerá dohora a má hlavu mierne doprava vytočenú, vtedy strelný kanál môže zodpovedať tvrdeniu poškodeného, pokiaľ sa hlavou pozeral dohora a mal hlavu mierne vytočenú doprava.

Na základe takto vykonaného dokazovania správne dospel okresný súd k záveru, že nebolo dokázané, že tento skutok spáchal obžalovaný, a tohto podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil spod obžaloby.

Odvolací súd konštatuje, že spravidla vždy existujú dve skupiny dôkazov, a to dôkazy svedčiace v prospech obžalovaného a dôkazy svedčiace v jeho neprospech. Úlohou súdu je preto veľmi citlivo a uvážlivo vyhodnocovať každý dôkaz samostatne a zároveň všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. Nie je možné iba mechanicky pri existencii protichodných dôkazov poukázať na zásadu „in dubio pro reo“. Je potrebné, aby súd zákonným spôsobom získané dôkazy prísne logicky vyhodnotil a poukázal na ich vierohodnosť a pravdivosť.

Okresný súd veľmi dôsledne, logicky a hlavne zákonným spôsobom vyhodnotil všetky zabezpečené dôkazy. Odvolací súd k dôvodom odvolateľa ako i k veci navyiac dodáva, že nesporne bolo preukázané iba to, že maloletý J. U. utrpel dňa 30.9.2015, v čase okolo 18,00 hod., v záhrade pred rodinným domom strelné poranenie ľavého oka, ktorým mu bolo spôsobené ťažké ublíženie na zdraví.

Obžalovaný H. J. poprel spáchanie skutku a na svoju obhajobu uviedol, že v čase skutku nebol doma a nemal žiaden motív spôsobiť maloletému poškodenému poranenie. Dobrovoľne vydal zbraň, ktorú mu predtým zveril do opravy svedok U..

V neprospech obžalovaného ako priamy dôkaz stojí výpoveď maloletého poškodeného a nepriamo výpovede P. U., A. U. a čiastočne závery znalkyne PhDr. V. K., PhD. V jeho prospech svedčia výpovede svedkov L. G., H. J., P. J., F. O., P. U., H. Š. a závery znaleckých posudkov z odboru Kriminalistiky a čiastočne aj z odboru Zdravotníctva.

Pri hodnotení výpovedí, ktoré boli v neprospech obžalovaného je potrebné poukázať na určitú líniu, že rodina poškodeného mala záujem upriamiť pozornosť na osobu obžalovaného. Samotný maloletý poškodený vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní zotrval na tom, že videl ako obžalovaný otvoril okno, mal v ruke pušku a vystrelil smerom k nemu. Tvrdil však, že najprv nevedel kto to bol a spomenul si až následne. V zapätí vypovedal, že už nechce nič povedať (č.l. 222). A. U. vo svojej výpovedi z prípravného konania vypovedala, že maloletý poškodený jej nepovedal, že ktorý ujo ho strelil do oka. Ďalej uviedla, že boli to Š., ktorí jej povedali, že to bol obžalovaný, a že ho videli v ten deň s puškou v ruke. Š. to mali povedať aj P. U. (č.l. 39,50,51). V rozpore s touto výpoveďou je úradný záznam policajta F. O., ktorý bol spísaný tesne po skutku, z ktorého vyplýva, že A. U. označila za strelca zo vzduchovky obžalovaného H. J. (č.l.1). Sám maloletý poškodený pritom vypovedal, že A. U. to oznámil až v nemocnici. Maloletý ďalej ako to vyplýva z úradného záznamu potvrdil policajtomu, že nevidel nikoho, kto by v jeho blízkosti manipuloval s akoukoľvek zbraňou. Svedok P. U. v prípravnom konaní tvrdil, že ihneď po skutku, keď stretol plačúceho vnuka mu tento oznámil, že sused ho strelil do oka. Sused Š., ktorý stal vonku mu povedal, že obžalovaný J. strelil do oka poškodenému. Potvrdil, že robil krik, pričom svedok Š. mu vysvetľoval, že on nestrelil do poškodeného a povedal mu, že to bol H. J., ktorý do vnuka strelil (č.l. 56-60). Ani výpoveď svedka H. Š. nie je v súlade a v zhode s výpoveďami svedkov U.. Svedok Š. v prípravnom konaní (č.l. 63) vypovedal, že J. U. naňho kričal, že čo urobil jeho vnukovi a vytýkal mu, že prečo strelil jeho vnukovi do oka. Nevidel kto strelil do oka maloletému, a poprel, aby niekedy videl obžalovaného H. J. s puškou. Poprel takisto, aby povedal P. U., že poškodenému strelil do oka obžalovaný. Taktiež poprel, aby U. povedal, že obžalovaný zvykne strieľať po záhrade (č.l. 66).

Z týchto výpovedí jednoznačne vyplýva, že maloletý poškodený neoznačil hneď po streľbe obžalovaného za páchatela, o čom svedčí aj reakcia P. U., ktorý šiel za svedkom Š., ktorého označil za strelca, čo logicky vyplýva aj z výpovede maloletého poškodeného, keď tvrdil, že povedal, že do oka ho strelil ujo, pričom svedok Š. mal označiť za strelca obžalovaného, hoci na to objektívne nemal žiaden dôvod, ako to vyplynulo z jeho neskoršej výpovede. Taktiež výpoveď A. U. je v rozpore so záznamom a výpoveďou policajta F.T.O., o ktorého objektívite výpovedi a spísaného úradného záznamu odvolací súd pochybnosti nemal.

Závery znalkyne PhDr. V. K., PhD. o objektívite výpovedi maloletého poškodeného sú tiež iba na báze veľkej pravdepodobnosti, pričom nevylúčila aj tú možnosť, aby maloletý poškodený mohol vypovedať inak. Taktiež aj závery znalca z odboru Zdravotníctva MUDr. L. O., CSc. ohľadom postavenia strelca a poškodeného keď tvrdil, že je možné zasiahnuť iba vtedy, ak sa poškodený pozerá dohora a má hlavu mierne doprava vytočenú, vtedy môže kanál zodpovedať tvrdeniu poškodeného a musel by sa pozeráť aj dohora. Tento záver aj odvolací súd prijal veľmi opatrne, je viac-menej teoretický, prispôbený vzniklej situácii, pričom v ostatnej časti znaleckého posudku je možné so znalcom absolútne súhlasiť.

Veľmi podstatným a dôležitým dôkazom o ktorého objektívite odvolací súd žiadne pochybnosti nemal sú závery znalca z odboru Kriminalistiky, ktorý dospel k záveru, že nie je možné jednoznačne potvrdiť, že vystrelená strela vybratá z tela poškodeného maloletého J. U., bola vystrelená z predloženej zbrane od obžalovaného. Znalec konštatoval, že nie je možné vytvoriť a nasimulovať také podmienky, aby bola dodržaná autentickosť pokusu. Dokonca znalec nevedel zabezpečiť ani strelivo, ktoré bolo vybraté z oka poškodeného, aby s takým istým strelivom vykonal pokus. Vo vzťahu k predloženej puške zaujal jednoznačné stanovisko, že bola zabezpečená iba druhova zhoda v rámci kalibru pušky, t.j. 5,5 mm. Bolo preukázané, že na strele, ktorá bola vybratá z oka poškodeného neboli žiadne stopy po vývrtnu od hlavni, pričom znalec potvrdil, že výstrelom zo vzduchovky zn. U., model Q. XXX, ktorú predložil obžalovaný, ak strela nenarazí do prekážky, zostanú stopy na olovenej strele po priechode drážkovaným vývrtom hlavne. Poškodený mal byť zasiahnutý priamym zásahom hlavovou časťou strely, ktorá bola stabilizovaná okolo svojej pozdĺžnej osi, to znamená, že musela mať na sebe drážky spôsobené od hlavne zbrane. Z uvedeného teda jasne vyplýva záver, že nie je možné stotožniť zbraň, s ktorou bolo poškodené zdravie maloletého so zbraňou, ktorá bola v rámci trestného konania zabezpečená. Naviac znalec dospel k záveru, že stanovište poškodeného a strelca bolo možné stotožniť iba v rovine pravdepodobnosti.

Vykonaným dokazovaním a to výpoveďami obžalovaného, svedkyne G., rodičov obžalovaného a čiastočne i svedka Š. nebolo jednoznačne preukázané, že v čase skutku bol obžalovaný H. J. doma a vôbec nebol zistený motív jeho prípadného konania lebo zdá sa absurdne, aby po nevinnej konverzácii šiel obžalovaný rovno do svojho domu, otvoril okno a vystrelil na maloletého poškodeného.

Povinnosťou súdu je rozhodovať na základe jednoznačných a zákonným spôsobom získaných dôkazov, ktoré po dôslednom vyhodnotení smerujú k jednoznačnému záveru. Súd nemôže rozhodovať na základe indícií, dohadov a pravdepodobnosti, naviac, keď v tomto konkrétnom prípade nemožno dospieť k záveru, že nikto okrem obžalovaného nemohol spôsobiť poškodenému poranenie, a že poranenie muselo byť spôsobené jedine zbraňou, ktorú predložil obžalovaný.

Na základe vyššie uvedeného teda i odvolací súd dospel k tomu, že i napriek rozsiahlemu a doplnenému dokazovaniu sa nepodarilo jednoznačne dospieť k záveru, že to bol práve obžalovaný, ktorý mal spôsobiť strelné poranenie maloletému poškodenému, so zbraňou, ktorú predložil.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.